

Christmas Møller: Mit Parti har paa samme Maade, kan jeg forstaa, som det ærede Medlem Hr. Krag's Parti, behandlet den Artikel, som har staaet i „Völkischer Beobachter“ for 30. November, hvoraf det ærede Medlem Hr. Krag, saa vidt jeg kunde høre, citerede nogle Stykker. Denne Artikel giver Udtryk for, at en bestemt Anskuelse paa bestemt Maade er kommet til offentlig Udtryk fra visse danske Politikeres Side, og dette giver Bladet Anledning til truende Bemærkninger, har man vel Lov til at sige, angaaende Handelssamkvemmet mellem Danmark og Tyskland, og giver „Völkischer Beobachter“ Lejlighed til at sige, at man skal passe paa, om man ogsaa i Fremtiden kan propagandere med Handelsaftaler med Tyskland paa den Maade, hvorpaa man fra Regeringspartierne Side har propaganderet for Valget. Dette giver mig Anledning til paa mit Partis Vegne at rette Spørgsmaal baade til den højtærede Statsminister og den højtærede Udenrigsminister, om Regeringen paa den ene eller den anden Maade har faaet Indberetning om det paagældende Forhold, om Regeringen ikke mener, det vil være rimeligt og naturligt i Anledning af, hvad det officielle tyske Organ har skrevet, at udtale sig over for den danske Offentlighed.

Jeg har saa nogenlunde hørt hele Finanslovdebatten; jeg har ogsaa gjort mig den Ulejlighed derefter, inden Debatten her i Dag, at læse Fortrykket igennem — eller løbe det saa løseligt igennem. Naar jeg som Ordfører for mit Parti skal give Udtryk for den politiske Stilling, vi har og vil have i en nærmere Fremtid, tror jeg ikke, jeg har mange Bemærkninger ud over dem, jeg gjorde, første Gang jeg havde Ordet, og jeg henviser navnlig til mine Slutningsbemærkninger, som findes Spalte 259. Naar jeg læser Finanslovdebatten igennem og de højtærede Ministres Taler og kæder dem sammen med den Debat, vi har haft om selve Valgets Spørgsmaal, nemlig Valutaloven, har jeg intet at føje til ud over følgende: Det Spørgsmaal, som i ganske særlig Grad har behersket Finanslovdebatten, mener ogsaa jeg er uddebatteret og uddebatteret paa en for os særdeles tilfredsstillende Maade. Vi har ikke mere at føje hertil.

Politisk har jeg kun at sige, at vi hverken af den højtærede Statsminister eller af de andre Ministre, bortset fra Spørgsmaalet om Valutaloven, hvis Skæbne vi jo snart vil lære at kende, har faaet at vide, paa hvilken Maade Regeringen vil tage det ene og det andet Spørgsmaal. Her

ved Afslutningen af Finanslovbehandlingen kan jeg kun paa mit Partis Vegne henvise til min første Tale, hvori er angivet det Standpunkt, vi vil indtage med Hensyn til nationale, økonomiske, sociale og forsvarsmæssige Problemer. Stillingen vil være den, at vi vil tage vort Standpunkt Sag for Sag, som Regeringen kommer frem med Lovforslagene, og hvis vi synes, at Regeringen er for langsom i Vendingen, vil vi selv tillade os at stille Forslag.

Steen: Det ærede Medlem Hr. Krag forundrede mig unægtelig noget ved at indlede sit Indlæg i Debatten i Dag med at fremdrage en Udtalelse, fremsat paa et offentligt Møde af det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen. (*Krag:* Det var ogsaa en kedelig Udtalelse). (*Statsministeren* [Staauning]: Nej!). Men det er nu engang saadan, at man kan ikke altid komme først. Denne Gang kom det ærede Medlem jo sidst; havde det ærede Medlem med Opmærksomhed fulgt Debatten, vilde han have vidst, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller allerede i Gaar Eftermiddags bragte den Historie til Torvs. (*Krag:* Det ved jeg særdeles godt). Hvis det ærede Medlem fortsat har fulgt med og ogsaa opmærksomt fulgt det Svar, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fik, og den Erkendelse, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller derefter gav Udtryk for, at naar den paagældende Udtalelse blev gengivet i sin Sammenhæng, læst i den Mening, hvori den er fremsat, var den Udtryk for det stik modsatte af den Opfattelse, man maatte faa af det Uddrag, det ærede Medlem nu har henholdt sig til ... (*Krag:* Det er ikke min Mening). Nej, men det bliver det nok efterhaanden, for det, Udtalelsen var Udtryk for, var følgende Tankegang: Hvis det viser sig, at de Lovforslag, Regeringen fremsætter i denne Samling, kan regne med at kunne gennemføres i Landstinget, uden at man dør for Modstand, men gaar ind i den Taktik, som har været antydnet, og siger: Værsgo, ja, saa maa vi — siger det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen rigtigt og forstandigt — paa en Række Omraader forme vore Forslag anderledes, end vi hidtil har gjort, medens vi paa en Række Omraader, det gælder Gældssaneringsforslag, det gælder Skatteforslag, hidtil har formet dem dels paa Grundlag af Aftaler, der forud var truffet og var nødvendige for den Tilslutning, vi skulde have, dels under Hensyn til det, vi vidste var nødvendigt for at opnaa den Tilslutning, vi skulde have til Forslagenes